

یه که مین مالپه‌ری کوردی تایبته به پرسیار و وه‌لامی شه‌ری

عیباده‌ته گرنه‌کان له مانگه ره مه‌زان

وه‌رگی‌رانی

ستافی مالپه‌ری به‌هه‌شت و وه‌لامه‌کان

ba8.org - walamakan.com

عیباده ته گرنه گه كان له مانگی ره مه زان

پیشه کی

بسم الله الرحمن الرحيم

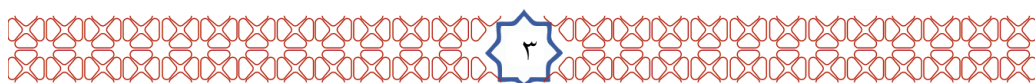
سو پاس و ستایش بو خوی گه وره ، وه درود و
سلاو له سهر گیانی پیغه مبهری خوا ، وه له سهر
خیزان و کس و کاری ئیماندارو هاوه لان و شوین
که وتوانی تا روژی دواپی .

له م کتیبه دا به کورتی باس له گرنه گترین نه و
عیباده تانه کراوه که پیویسته موسلمان له مانگی
ره مه زان زیاتر گرنگی پی بدات و نه جامی بدات
بو نه وهی زورترین تویشوو بو قهر و قیامه تی
کو بکاته وه و مانگی ره مه زانیش به خواناسی و
عیباده تی زوره وه به ری بکات .

عیباده ته گرنگه کان له مانگی رهمهزان

رهمهزان و زیکر و یادی خودا

بیگومان زیکر یه کیکه لهو عیبادهت و کاره
چاکانهی که لههموو کات و شوینکدا ده کریت ،
و بهدهست نویژ و بی دهست نویژهوه ته نانهت به
له شگرانیشهوه ، بهراکشانهوه ، بهریگاوه ، لهسه ر
ئیش و کار ... وه ئەم عیبادهته هاوشیوهی
عیبادهته کانی تر له رهمهزاندای خیری زیاتره و
چاکتره ، بویه به کورتی باسی خیر و پاداشتی زیکر و
یادی خوا ده کهین بو ئه وهی توی موسلمان له م مانگه
پیروزه دا کاته کانت به زیکر و یادی خوا به سه ربه ریت
و غافل و بی ئاگانه بیت له م خیره گه وره یه .

عیباده ته گرنگه کان له مانگی رهمه زان

یه کهم : ئەوانه ی که زۆر زیکر و یادی خوای
گه وره ده کهن لیخۆشبون و پاداشتیکی گه وره یان
بۆ هه یه لای خوای گه وره :

خوای په روه ردگار بۆ ژنان و پیاوان ئەوانه ی
زیکر و یادی خودا ده کهن لیخۆش بوونی داناوه ،
له گه ل پاداشتیکی گه وره و به نرخ ، هه روه ک
خوای په روه ردگار فه رموویه تی :

{وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ
مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا} [الأحزاب: ٣٥]. واته: وه ئەو

پیاوانه ی که زۆر زیکر و یادی خوای گه وره
ئە کهن، وه ئەو ئافره تانه ی که زۆر زیکر و یادی
خوای گه وره ئە کهن له هه موو حاله تیکیاندا،

عیباده ته گرنگه کان له مانگی رهمهزان

(پيغه مبهري خوا - صلي الله عليه وسلم -
ده فهرميته: نه گهر پياو شه و ههستيته و
خيژانه كه ي ههستيته و دوو ركات نويژ بكه ن
نه وا له و كه سانه نا ونوس ده كر ين كه زور زيكر و
يادي خوي گه وره يان كردووه) ، ئا نه مانه به ژن و
پياوه وه خوي گه وره ليخوشبوون و نه جرو
پاداشتيكي زور گه وره ي بو ئاماده كردوون.

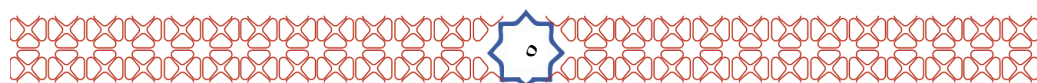
دووهم : زيكر پاشترين كرده وه يه ،

وبه ريزترين يانه ، ورزگار كار له سزاي خدا .

نه بو ده ردا خوي لي رازي بيت گيراويه تيه وه

وده ليت: پيغه مبهري صلي الله عليه وسلم فهرمووي:

((ألا أنبئكم بخير أعمالكم، وأزكاها عند مليككم،

عبيادته گرنگه كان له مانگی رهمه زان

وأرفعها في درجاتكم، وخير لكم من إنفاق الذهب والورق، وخير لكم من أن تلقوا عدوكم، فتضربوا أعناقهم، ويضربوا أعناقكم؟ قالوا: بلى؛ قال: ذكر الله تعالى. فقال معاذ بن جبل رضي الله عنه: ما شيء أنجى من عذاب الله من ذكر الله)).^(١)

^(١) رواه الترمذي (٣٣٧٧)، وابن ماجه (٣٠٧٢)، وأحمد (١٩٥/٥) (٢١٧٥٠)، والحاكم (٦٧٣/١).

وحسنه البغوي في ((شرح السنة)) (٦٦/٣)، وحسن إسناده المنذري في ((الترغيب والترهيب)) (٣٢٦/٢)، والدمياطي في ((المتجر الرابع)) (٢٠٣)، وقال ابن رجب الحنبلي في ((جامع العلوم والحكم)) (٦٧/٢): موقوفاً على أبي الدرداء، وقال ابن حجر في ((الفتوحات الربانية)) (٢٦٥/١): مختلف في رفعه ووقفه وفي إرساله ووصله [و] الصحيح الوقف، وصححه السيوطي في ((الجامع الصغير)) (٢٨٨٦)، والألباني في ((صحيح سنن الترمذي)) (٣٣٧٧)، والوادعي في ((الصحيح المسند)) (١٠٤٢).

عیباده ته گرنگه کان له مانگی رهمهزان

واته : ئایا هه وائتان پێبدهم به باشتترین و
پاکترین کرده و هتانی لای خاوه نه که تان و له
هه مووی زیاتر پله و پایه تان بهرز بکاته وه و چاکتر
بیت بۆتان له به خشینه وهی زیڕ و زیو ، وه باشتتر
بیت بۆتان له وهی که بگهن به دووژمنه که تان و
بدن له گهردنیان و ئه وانیش بدن له گهردنتان ؟
وتیان : به لئى ، فه رمووی : زیکری خوی گه وره .
وه (أبو بکر ابن العربی) ره حمه تی خوی لی
بیت ده لئیت: (ما من عمل صالح إلا وال ذکر مشرط
فی تصحیحه ، فمن لم ی ذکر الله بقلبه عند صدقته ، أو

عیباده ته گرنه گه كان له مانگی رهمه زان

صیامه مثلاً فلیس عمله کاملاً، فصار الذکر أفضل
الأعمال من هذه الحیثیة^(۲)

واته: هیچ کرده وهیه کی چاک نی یه ئیلا زیکر
کردن مه رجه بو دروستیتی ئه و کاره ،
هه رکه سیک له کاتی خیر وسه ده قه دا به دلی
زیگری خودا نه کات ، یا خود له کاتی رۆژوو گرتن
ئه واکرده وه که ی ته و او نی یه ، بو یه زیکر له و
رو وه وه باشتترین کرده وه کانه .

* * * * *

^(۲) ینظر ((فتح الباری)) لابن حجر (۲۱۰/۱۱).

عیباده ته گرنه گه کان له مانگی ره مه زمان

سییه م : زیکر ژیانه بو بهنده ، نه وهی زیکر
ناکات وه کو مردوو وایه.

نه بو موسا خوی لی رازی بیت گیراویه تیه وه
وده لیت: پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم فهرمووی:
(مثل الذي يذكر ربه، والذي لا يذكر مثل الحي
والميت)).^(۳)

واته: نمونه هی نه و که سهی زیکر و یادی
خودا ده کات له گه ل که سی کدا که زیکری خودا
ناکات وه ک زیندو و مردوو وایه.

^(۳) رواه البخاري (۶۴۰۷)، ومسلم (۷۷۹)

عیباده ته گرنگه کان له مانگی رهمه زان

چوارهم : سه ره نجامی زیکر کردن چوونه

به هه شته:

مه عازی کوری جه بهل خوی لئی رازی بیټ
گیڤاویه تیه وه وده لئیت: پیغه مبه ر صلی الله علیه
وسلم فرمووی: ((من کان آخر کلامه لا إله إلا
الله دخل الجنة)).^(٤)

واته: هه ر که سیک له ژیاندا وپیش ته وهی
بمریت کۆتا وشه ی (لا إله إلا الله) بیټ ته وا
ده چیته به هه شته وه.

^(٤) رواه أبو داود (٣١١٦)، وأحمد (٢٤٧/٥) (٢٢١٨٠)، والبزار (٧٧/٧) (٢٦٢٦)، والطبرانی (١١٢/٢٠) (٢٢١)، والحاكم (٥٠٣/١). قال ابن العربي في ((عارضه الأحمدي)) (٣٦٩/٢): ثابت صحيح من طرق كثيرة، وحسن إسناده النووي في ((المجموع)) (١١٠/٥)، وصححه السيوطي في ((الجامع الصغير)) (٨٩٦٥) والصعدي في ((النوافح العطرة)) (٤٠٠)، والألباني في ((صحيح سنن أبي داود)) (٣١١٦).

عیباده‌ته گرنه‌کان له مانگی رهمه‌زان

پینجه‌م : له‌زیکر کردندا پرووناکی دَلّ
وده‌روون هه‌یه .

ئهبو ده‌ردا خوای لیّ رازی بیّت ده‌لیت: (إن
لکل شیء جلاء، وإن جلاء القلوب ذکر الله عز
وجل).^(۵)

واته: بۆ هه‌موو شتییک پرووناککه‌ره‌وه‌یه‌ک
هه‌یه ، و پرووناککه‌ره‌ی دَلّ زیکر ویادی خوای
په‌روه‌ردگاره .

ئا لیّره‌وه پیویسته له‌سه‌ر به‌نده له‌کاتییکدا له‌م
مانگه‌دا نزیک ده‌بیته‌وه له‌خودای خوئی پابه‌ندی
زیکر ویادی خودا بیّت ، هه‌موو ئەو زیکرانه

^(۵) رواه البيهقي في ((شعب الإيمان)) (۱/۳۹۶) (۵۲۳).

عیباده ته گرنگه کان له مانگی رهمه زان

له بهر بکات که له فهرمووده سه حیحه کاندا هاتوون
له زیکره کانی به یانیان وئیواران ، و زیکر ده رچوون
له مال و گهرانه وه بو مال ، وله هه موو حاله ته کاندا ،
به م شیوه یه خو مان و مال و مندال و کومه لگا که مان
ده پاریزین له هه موو شهر و ناخوشییه ک.

وه ههروه ها زور گرنگه له م مانگه دا موسولمان
دوور بیت له کوور و مه جلیسیک که وتی وتی
وقیل وقال ، و غه بیهت ، و دوو زمانی ، و گالتهو
که پی زوری تیدایه .

له کووتاییدا مانگی رهمه زان فرسه تیکی
که وه یه بو قهره بوو کردنه وه ی ئه و که م
و کورتیانه ی له سه رده مانی زوودا روویان داوه .

عیباده ته گرنگه کان له مانگی رهمهزان

دهی ناکریت چاوئیک به خوومان و دل
وده روونماندا بخشینینه وه و موحاسه بهی بکهین
له سه ر ئه و کاتانهی به فیروومان داوه ، و بی ئاگا
بووین له زیکر ویادی خودا ؟

* * * * *

عیباده ته گرنه گه کان له مانگی رهمه زان

رهمه زان و قورئانی پیروژ

گومانی تیدا نی یه قورئان خویندن یه کیکی تره له عیباده ته هه ره باشه کان ، هو کاریکه بو نزیک بوونه وه له خوای پهروه ردگار ؛ به تایبته له مانگی رهمه زاندا نه و مانگه که قورئان تیایدا دابه زیوه وکرده وهی چاکه تیایدا چه ندان قات خیری زیاتره.

یه کهم : رهمه زان مانگی دابه زینی قورئان :

خوای پهروه ردگار له مانگی رهمه زاندا قورئانی دابه زاندووه ، ههروه ک له م ئایه ته پیروزه دا ئاماژه ی پیداوه و فهرموو یه تی: {شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ} [البقرة: ۱۸۵].

عیباده ته گرنگه کان له مانگی رهمهزان

واته: مانگی رهمهزان ئه و مانگه یه که خوی گه وره قورئانی پیروزی تیادا نارده خواره وه ، ئه م قورئانه هیدایه ته بو هه موو خه لکی ، وه روونکه ره وه ی ئه و هیدایه ته یه وه فورقانی ش ئه وه ی که جیاکاری ئه کاته نیوان حه ق و باتل هه مووی روونکه راه ته وه و دریژ کراه ته وه .

(ابن کثیر) ره حمه تی خوی لی بی ت ده لیت :

(یمدح تعالی شهر الصیام من بین سائر الشهور بأن

اختاره من بینهن لإنزال القرآن العظیم)^(۱)

^(۱) ((تفسیر القرآن)) لابن کثیر (۵۰۱/۱) .

عیباده ته گرنگه کان له مانگی رهمهزان

واته: خوی تهعالا وهسف ومهدحی مانگی
رهمهزانی کردوو له نیو ههموو مانگه کانداهوهی
هه لیبژاردوو بو دابه زاندنی قورئان .

وه دابه زاندنی قورئان له وشهوه موباره کهدا
بوو که خیرتر وباشتره له هزار مانگ ، ههروهک
خوی تهعالا لهم ئایه ته پیروزه دا ئامازهی پیداه
وفه رموویه تی: {إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ
مُبَارَكَةٍ} [الدخان: ۳].

واته: ئیمه ئهم قورئانه پیروزه مان له شهویکی
پیروزدا دابه زاندوو که شهوی قه دره، که خوی
کهوره ههموو قورئانی له شهوی قه دردا له (لوح
المحوظ) ه وه دابه زاندوو بو ئاسمانی دونیا بو (بیت

عیباده ته گرنکه کان له مانگی رهمهزان

العزة) وه له ویشه وه له ماوهی بیست و سیسآلدا بو
سه ر سینگی پیغه مبهری خوا - صلی الله علیه
وسلم - دایبه زاندووه .

وه ههروه ها فه رموویه تی: {إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ
الْقَدْرِ * وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ * لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ
مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ} [القدر: ۳].

ئیمه نه و قورئانه پیروزه مان دابه زاندوته
خواره وه له شهوی قه دردا، (که ده که ویتته ده
شهوی کو تایی مانگی رهمه زانه وه) تو چوزانی نه م
شهوی قه دره چ شهویکی پیروزو گه وره و پر خیرو
به ره که ته ، نه م شهوی قه دره عیباده ت کردن و

عیباده ته گرنه گه کان له مانگی رهمه زان

خواپه رستی تییدا ئه جرو پاداشتی زیاتره له ههزار مانگ .

به لام به مهرجیك عیبادهت بیته وه کو دوعاو پارانه وه و نویترو قورئان خویندن و زیگری خوی گه وره، نهك به شتی دونیایی کاته که به سه ر بیریته و چاوه ری بیته که خیری زیاتر له ههزار مانگت دهست بکه وی، ئه وه هه له یه.

* * * * *

عیباده ته گرنگه کان له مانگی رهمهزان

دووهم : رۆژوو و قورئان پیکه وه شه فاعهت بۆ

عهبد ده کهن له رۆژی دوايي دا :

خویندنی قورئان له گهڵ رۆژوو گرتندا

خیریکی زۆریان تیدایه ، به شیوهیه ک شه فاعهت

بۆ عهبد ده کهن له رۆژی دوايي دا .

عبد اللهی کوری عهمر رضي الله عنها

گیراویه تیه وه وه ده لیت: پیغه مبهری خوا صلی الله

عليه وسلم فهرمووی: (الصيام والقرآن یشفعان

للعبد يوم القيامة، يقول الصيام: أي رب، منعه

الطعام والشهوات بالنهار فشفعني فيه، ويقول

عیباده ته گرنه گه کان له مانگی ره مه زان

القرآن: منعه النوم بالليل فشفعني فيه، قال:

فیشفعان^(٧)

واته: رۆژوو و قورئان شه فاعهت بو عه بد
ده کهن ، رۆژوو ده لیت: خودایه من به رۆژ ریگریم
لی کرد له خواردن و ئاره زوو شه فاعه ته کهم له باره ی
ئه وه وه قه بول بفرموو ، و قورئان ده لیت: خودایه

---

^(٧) رواه أحمد (١٧٤/٢) (٦٦٢٦)، والطبراني كما في ((مجمع الزوائد))
للهيثمی (١٨٤/٣).

قال المنذري في ((الترغيب والترهيب)) (١٠٧/٢): رجاله محتج بهم في
الصحيح، وقال الهيثمي: رجال الطبراني رجال الصحيح، وقال البوصيري في
((إتحاف الخيرة المهرة)) (٦٦/٣): في سنده ابن لهيعة، [وروي] بسند رجاله
رجال الصحيح، [وروي أيضاً] بإسناد حسن، وصححه السيوطي في
((الجامع الصغير)) (٥٢٠٣)، والألباني في ((صحيح الجامع)) (٣٨٨٢)،
وصحح إسناده أحمد شاكر في تحقيق ((مسند أحمد)) (١١٨/١٠).

عیباده ته گرنگه کان له مانگی رهمهزان

من به شه و ریگیریم لی کرد له نوشتن و شه فاعه ته که م له باره ی ئه وه وه قه بول بفرمو و ، وده بنه شه فاعه ت کاری .

وه مه به ست له برگی: ((فیشفعان)) : واته : خودا شه فاعه ته که یان قه بول ده کات وده یخاته به هه شته وه .

سییه م : زور خویندنی قورئان وه ک چاو کردن له پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم :

پیویسته که سی موسولمان له م مانگه دا کاته کانی به هه ل بزانی و زور قورئانی تیدا بخوینی . چونکه زور قورئان خویندن تایبه تمه ندی خوی هیه ، له بهر ئه وه ی جبریل -

عیبادہ تہ گرنگہ کان لہ مانگی رہمہ زان

علیہ السلام- لہ رہمہ زانی ہہ موو سالیٰ کدا دہ ہاتہ لای پیغہ مبر - صلی اللہ علیہ وسلم- وقورثانی پیّ دوو بارہ دہ کردہ وہ وکاتیّ تہو سائلہ ہات کہ تیایدا وہ فاتی کرد دوو جار قورثانی پیّ خویندہ وہ.

تہبو ہورہیرہ رضی اللہ عنہ گپراویہ تیہ وہو دہ لیت: پیغہ مبری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرمووی: ((کان یعرض علی النبی صلی اللہ علیہ وسلم القرآن کل عام مرۃ، فعرض علیہ مرتین فی العام الذی قبض.))^(۸)

واتہ: لہ رہمہ زانی ہہ موو سالیٰ کدا جبریل - علیہ السلام- دہ ہاتہ لای پیغہ مبر - صلی اللہ علیہ

^(۸) رواہ البخاری (۴۹۹۸).

عیباده ته گرنه گه کان له مانگی ره مه زمان

وسلم- و جاریک قورئانی پی دوو باره ده کرده وه
وکاتی ئه و ساله هات که تیایدا وه فاتی کرد دوو
جار قورئانی پی خوینده وه.

وه پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم زور چوست
وچالاک بوو له مانگی ره مه زماندا ، ویه کییک له و
شتانه ی که زور گرنگی پی ددها له ره مه زماندا
قورئان بوو .

عبداللهی کوری عه باس خوا لییان رازی بیت
گیراویه تیه وه وده لیت : ((کان النبی صلی الله علیه
وسلم أجود الناس بالخير، وأجود ما يكون في شهر
رمضان؛ لأن جبريل كان يلقاه في كل ليلة في شهر
رمضان حتى ينسخ، يعرض عليه رسول الله صلی

عیباده‌ته گرنگه‌کان له مانگی رهمه‌زان

الله علیه وسلم القرآن، فإذا لقيه جبريل كان أجود
بالخير من الريح المرسلة))^۹

واته : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌هه‌موو که‌س
سه‌خی تر بوو ، و کاتی له‌رهمه‌زاندای جبریل ده‌هات
بو لای زور سه‌خی تر ده‌بوو ، و جبریل هه‌موو
شه‌ویک قورئانی پی دوو باره ده‌کرده‌وه ، وه
پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ زور له با خیرا تر بوو له
خیرکردندا .

(النووي) رهمه‌تی خوی لی بیت ده‌لیت:
(وفي هذا الحديث فوائد منها: بيان عظم جوده
صلى الله عليه وسلم، ومنها استحباب إكثار الجود

^۹ رواه البخاري (٤٩٩٧)، ومسلم (٢٣٠٨) ..

عیباده‌ته گرنه‌کان له مانگی رهمه‌زان

في رمضان، ومنها زيادة الجود والخير عند ملاقة
الصالحين، وعقب فراقهم؛ للتأثر بلقائهم، ومنها
استحباب مدارسة القرآن) ^{١٠}واته : لهم
فهمووده‌یه‌دا چهند سودی‌ک هه‌یه له‌وانه:

روونکردنه‌وه‌ی زیاد سه‌خی بوونی پی‌غه‌مبه‌ر
صلی الله علیه وسلم ، وله‌وانه زیاتر سه‌خی بوون
وخیر کردن له‌کاتی گه‌یشتن به‌که‌سانی چاک ،
ودوای لی جودا بوونه‌وه‌یان ، ئه‌وه‌ش وه‌ک
کاریگه‌ر بوون به‌دیداریان ، وه‌ه‌روه‌ها له‌وانه
باشی وچاکی خویندنه‌وه و ورد بوونه‌وه
له‌قورئان .

^{١٠} ((شرح صحیح مسلم)) للنووي (٦٩/١٥)..

عیباده ته گرنگه کان له مانگی رهمه زان

وه (ابن حجر) رهمه تی خوی لی بیټ
ده لیت: (الحكمة فيه أن مدارسة القرآن تجدد له
العهد بمزيد غنى النفس، والغنى سبب الجود) ”

واته: حیکمه ته که ی ته وه یه موراجه عه
وخویندنی قورئان په یامی بو تازه ده کاته وه به وه ی
ده روونی ده وله مند بیټ ، وده وله مندیش
هو کاری سه خی بوونه .

بو یه باشتړین شت که که سی رۆژو وه وان خوی
پیوه سه رقالم کات خویندنه وه ی قورئانه ، وورد
بوونه وه یه له مانا کانی ، ته وه ش وه ک چاو کردن
له پیغه مبه ری نازیز وخوشه ویست ﷺ.

” ((فتح الباري)) لابن حجر (۱/۳۱).

رهمهزان عومره کردن

حه تمهن عیبادهت کردن له مانگی رهمهزانداندا
چیژی تایبه تی خوی ههیه ، کهسانی باوهرداری
راستگۆ ههستی پی ده کهن ، ئهوانه ی که چاوه پری
ئه وهن خوی پهروهردگار لیان ببووریت ،
وپاداشتیان بداته وه ، بویه لیروه وه ده بینی
موسولمانان پیشبرکی ده کهن له ئه انجامدانی کاری
خیر وچاکه دا وجوره ها عیبادهت ئه انجام ده ده ن
به فهرز و سوننه ته وه ..

جا یه کیک له وه عیبادهتانه عومره کردن
وسهردانی کردنی مالی خودایه له مانگی پیروزی
رهمهزانداندا ؛ چونکه له رهمهزانداندا خیریکی ههیه

عیباده ته گرنه گه کان له مانگی رهمه زان

له هیچ مانگیکی تر دا ئه و خیره ی نی یه
به شیوه یه ک خیری حه جیی هه یه:

عبداللهی کوری عه باس خوا لیان رازی بیته
گیراویه تیه وه وده لیت : ((فإذا جاء رمضان
فاعتمري. فإن عمرة فيه تعدل حجة))^{۱۲}

واته: به ئافره تیکی فهرموو (که نه یتوانیبوو
حه جی له گه ل بکات) و هه رکات رهمه زان هات
ئه وا عومره یه ک بکه ، عومره کردن له مانگی
رهمه زاندا خیری حه جیکی هه یه.

^{۱۲} رواه البخاري (۱۷۸۲)، ومسلم (۱۲۵۶).

عیباده ته گرنگه کان له مانگی رهمهزان

(ابن حجر) رهمه تی خوی لی بیت ده لیت :
(فالحاصل أنه أعلمها أن العمرة في رمضان تعدل
الحجة في الثواب)^{۱۳}

واته: وه لحاسل فیری کرد که عومره کردن
له رهمه زاندا خیری حه جیکی هه یه .

وه گهر حه جی وه رگیرو هیچ پاداشتیکی
نه بیت جگه له چوونه به ههشت ، وکاتی
ده گهریته وه کاری خراپه و فیسق و قسه ی ناشیرین
نه کات ، نهوا به شیویه ک له تاوان پاک ده بیته وه
وه ک نهو رۆژه ی که له دایک بووه ، وکسه ی
عومره کاریش له مانگی رهمه زاندا هه مان خیر

^{۱۳} ((فتح الباري)) لابن حجر (۳/۶۰۴).

عیباده ته گرنکه کان له مانگی رهمه زان

و پاداشتی دهست ده که ویت ، و فہزل و میہرہ بانی
خودا زور فراوان و بی ئەندازہ یہ .

وہ عومرہ بو عومرہ یہ کی تر دەبیته کہ فارہ تی
تاوانہ کانی نیوانیان :

ئەبو ہورہیرہ خوی لی رازی بیت
گیراویہ تیہ وہ و دەلیت: پیغہ مہری خوا صلی اللہ
علیہ وسلم فہرموی: ((العمرة إلى العمرة كفارة لما
بینہما))^{۱۴}

واتہ: عومرہ یہ ک بو عومرہ یہ کی تر دەبیته
کہ فارہ تی تاوانہ کانی نیوانیان .

^{۱۴} رواہ البخاری (۱۷۷۳)، و مسلم (۱۳۴۹).

عیباده ته گرنه گه کان له مانگی رهمه زان

بۆیه هه رکات موسولمان ئەم عیباده ته ی ئە نجام
دا له کاتی سه فه ر ونا ره حه تی دا ، و ته نها نیه تی
خودا بیّت ، و چاوه ری پاداشت بیّت له خودا ،
وترسی سزای خودای هه بیّت ئەوا به ویستی خوا
ئه وه ی ده ست ده که ویت که ئومیدی پییه تی.

* * * * *

عیباده ته گرنه گه کان له مانگی رهمه زان

رهمه زان و خیر سه دهقه کردن

مانگی رهمه زان مانگی پیشبرکی کردنه له خیر
وچاکه دا ، ومانگی سه خی بوون ، وهاریکاری
کردنی که سانی هه ژار و موحتاجه .

عبداللهی کوری عه باس خوا لیان رازی بیت
گیراویه تیه وه وده لیت : ((كان النبي صلى الله عليه
وسلم أجود الناس بالخير، وأجود ما يكون في شهر
رمضان؛ لأن جبريل كان يلقاه في كل ليلة في شهر
رمضان حتى ينسخ، يعرض عليه رسول الله صلى
الله عليه وسلم القرآن، فإذا لقيه جبريل كان أجود
بالخير من الريح المرسلة))^{۱۵}

^{۱۵} رواه البخاري (٤٩٩٧)، ومسلم (٢٣٠٨).

عیباده‌ته گرنگه‌کان له مانگی رهمه‌زان

واته : پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له هه‌موو که‌س سه‌خی تر بوو ، و کاتی له رهمه‌زاندای جبریل ده‌هات بو لای زور سه‌خی تر ده‌بوو ، و جبریل هه‌موو شه‌ویک قورئانی پی دوو باره ده‌کرده‌وه ، وه پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زور له با خیرا تر بوو له خیرکردندا .

پیشه‌وا(النووي) رهمه‌تی خوی لی بیت ده‌لیت: (وفي هذا الحديث فوائد منها: بيان عظم جوده صلى الله عليه وسلم، ومنها استحباب إكثار الجود في رمضان، ومنها زيادة الجود والخير عند

عیباده ته گرنکه کان له مانگی رهمه زان

ملاقاء الصالحین، وعقب فراقهم؛ للتأثر بلقائهم،
ومنها استحباب مدارس القرآن^{۱۶}

واته: له م فهرمووده یه دا چند سودیک هه یه
له وانه:

پوونکردنه وه ی زیاد سه خی بوونی پیغه مبه ر
صلی الله علیه وسلم ، وله وانه زیاتر سه خی بوون
وخیر کردن له کاتی گه یشتن به که سانی چاک ،
ودوای لی جودا بوونه وه یان ، ئه وه ش وه ک
کاریگه ر بوون به دیداریان ، وه ههروه ها له وانه
باشی وچاکی ووخویندنه وه و ورد بوونه وه
له قورئان .

^{۱۶} ((شرح صحیح مسلم)) للنووي (۶۹/۱۵).

عیبادہ تہ گرنگہ کان لہ مانگی رہمہزان

وہ خیر وسہدہ قہ لہ سیفات وئاکاری پیغہ مبرہ

صلی اللہ علیہ وسلم:

پیشہوا (ابن القیم) رہحمہ تی خوی لی بیٹ
دہ لیت: (کان صلی اللہ علیہ وسلم أعظم الناس
صدقة بما ملکت یدہ، وکان لا یتکثر شیئا أعطاه
للہ تعالیٰ، ولا یتقلہ، وکان لا یسألہ أحد شیئاً
عندہ إلا أعطاه، قليلاً کان أو کثیراً، وکان عطاؤه
عطاء من لا یخاف الفقر، وکان العطاء والصدقة
أحبَّ شیءٍ إلیہ، وکان سرورہ وفرحہ بما یعطیہ
أعظم من سرور الآخذ بما یأخذہ، وکان أجود الناس
بالخیر، یمینہ کالریح المرسلۃ. وکان إذا عرض لہ

عیباده ته گرنه گه کان له مانگی رهمه زان

محتاج، آثره علی نفسه، تارة بطعامه، وتارة
بلباسه...) ^{۱۷}

واته: پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سه خی ترین کهس
بوو له و مال و سه روه تهی که له به ردهستی دا بوو ،
وئه وهی هه یبوایه و خودا پی بیه خشیایه زوری
نده کرد ، و نه یده هیشته وه ، و هیچ کهسیک
داوای شتیکی لی نده کرد ئیلا ده دایه گهر
هه یبوایه ، و به شیوه یه ک مالی ده به خشی
له هه ژاری نده ترسا ، و خیر و سه ده قه کردن
خوشه ویسترین شت بوو به لایه وه ، و دلخوشی
به وهی ده یبه خشی زیاتر بوو له و کاتهی که شتیکی

^{۱۷} ((زاد المعاد)) لابن القيم (۲۲/۲-۲۳).

عیباده ته گرنه گه كان له مانگی رهمه زان

وهرده گرت ، وسه خنی ترین کهس بوو له خیر
وچاکه دا ، دهستی راستی هاوشیوهی با بوو ،
وکاتی کهسیکی دهست کورت بهاتبایه ته لای
ئهوهی هه ییوایه دهیدایه وفه زلی ده دا بهسه ر خویدا
، هه ندی جار به خواردن وهه ندی جاری تر به جل
وبه رگ .

* * * * *

عیباده ته گرنه گه کان له مانگی رهمه زان

خیر و سه دهقه کاریگه ریه کی سهیر و عه جیبی هه یه
له دلخوش کردنی مروّ قدا :

پیشه و (ابن القیم) ره حمه تی خوی لی بیت ده لیت:
(وکان هدیہ صلی اللہ علیہ وسلم یدعو الی الاحسان،
والصدقة، والمعروف، ولذلك کان صلی اللہ علیہ وسلم
أشرح الخلق صدراً، وأطیبهم نفساً، وأنعمهم قلباً. فإن
للصدقة وفعل المعروف تأثيراً عجیباً فی شرح الصدر..)
۱۸ واته: عاده تی پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و ابو بانگه شهی
ده کرد بو چاکه ، و سه دهقه ، و خیر ، هه ر بو یه
پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دلخوشترین کهس بوو ، و دلپاکترین
مروّ ق بوو ، و دلنارام ترینیان بوو ، بیگومان خیر
و سه دهقه کاریگه ریه کی عه جیبی هه یه له دلخوش کردنی
مروّ قدا .

۱۸ ((زاد المعاد)) لابن القیم (۲/۲۳).

عیباده ته گرنکه کان له مانگی رهمهزان

خیر وسه دهقه و به خشین جوړیکه له گومانی

باش بردن به خودا :

ئه و که سانه ی که مال ده به خشن زیاتر گومانی

باشیان به خودا هه یه ، چونکه ئه وان ده زانن ئه وه ی

ده بیه خشن خودا بو یان قه ره بوو ده کاته وه ، خوی

په روه ردگار فه رموو یه تی **وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ**

فَهُوَ يَخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ [سبأ: ۳۹].

واته: هه ر شتیک که ئیوه له پیناو خوی

گه وره دا بیه خشن ئه وا خوی گه وره له دونیا

جیگه تان بو پر ئه کاته وه، وه له قیامه تیش

پادا شتان ئه داته وه ، وه خوی گه وره با شترین

رؤزیده ره.

عباده ته گرنه گه كان له مانگی ره مه زان

خیر وسه دهقه کردن به نهینی تورهی خودا
ناهیلت :

ئه بو ئومامه خوا لئی رازی بیت گیراویه تیه وه
وده لیت: پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: ((صنائع
المعروف تقي مصارع السوء، وصدقة السر تطفئ
غضب الرب، وصلة الرحم تزيد في العمر))^{۱۹}

واته : کاری چاکه ناخوشی له مرؤف دوور
ده خاته وه ، و خیر وسه دهقه کردن به نهینی تورهی

^{۱۹} رواه الطبراني (۲۶۱/۸) (۸۰۱۴). قال ابن الملقن في ((البدر المنير))
(۴۰۸/۷): في إسناده يزيد بن عبد الرحمن ، والظاهر أنه الدالاني، وفيه
خلاف، وضعف إسناده العراقي في ((تخريج الإحياء)) (۲۹۰/۱)، وحسنه
الألباني في ((صحيح الجامع)) (۳۷۹۷).

عیباده ته گرنگه کان له مانگی رهمه زان

خودا ناهیلّت و دهیکوژینیتته وه ، و سیله ی رهم
ته مهن زیاد ده کات .

کەسی خیر و سه دهقه کار له رۆژی دوایی دا
له ژیر سیبهری عهرشی خودادایه :

ئه بو هورهیره خوا لئی رازی بیت گیراویه تیه وه
وده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموو یه تی: ((سَبْعَةٌ
يُظِلُّهُمُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ: .. وَرَجُلٌ
تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ فَأَخْفَاهَا حَتَّى لَا تَعْلَمَ شِمَالَهُ مَا تُنْفِقُ
يَمِينَهُ))^{٢٠}

واته: ههوت کۆمه ل هه ن پهروه ردگار له رۆژی
دواییدا دهیان خاته ژیر سیبهری عهرشی خۆیه وه، له و
رۆژه دا هیچ سیبه ریک نییه جگه له و سیبه ره: پیاویک خیر

^{٢٠} رواه البخاري (١٤٢٣)، ومسلم (١٠٣١).

عیباده ته گرنگه کان له مانگی رهمه زان

ده کات و ده به خشیت به شاراو هی، ئە گەر به دهستی راست به خشیت نایه لیت چه پی پی بزانیته.

خیر و سه ده قه کاریکه کو تایی پی نایه ت:

ئە بو هورهیره خوا لئی رازی بیت گیراویه تیه وه
وده لیت: پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رمووی: ((إِذَا
مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَنْهُ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ: إِلَّا مِنْ
صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ، أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو
لَهُ))^{۲۱}

واته: ئە گەر ئاده میزاد مرد خیری کرده وه کانی
لی ده بریت مه گەر له سی ریگه وه نه بیت: خیریکی
نه براوه، مندالیکی صالح و چاک نزی بو بکات،
یان زانستیك سوودی لی بینریت.

^{۲۱} رواه مسلم (۱۶۳۱)

عیباده ته گرنگه کان له مانگی رهمهزان

رهمهزان و دوعا و پارانهوه

دوعا یه کیکه له عیباده ته گه وره کان ، و له مانگی رهمهزанда تایبه تمه ندی خوئی هه یه ، بو یه کاتی ئەم مانگه دیت موسولمان زیاتر دوعا ده کات و ده پارپته وه له خودای گه وره و داوای پیوستیه کانی ده کات .

دوعایه ک ره تکرده وهی نی یه :

ئه بو هورهیره خوا لئی رازی بیت گیراویه تیه وه و ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رمووی: ((ثلاثة لا ترد دعوتهم: الإمام العادل، والصائم حتى يفطر، ودعوة المظلوم.))^{۲۲}

^{۲۲} رواه الترمذي (۲۵۲۵)، وصححه الألباني في "صحيح الترمذي" (۲۰۵۰).

عیباده ته گرنه گه کان له مانگی رهمه زان

واته: سی جؤر کهس ههن پارانه وه کانیاں رهت

ناکریتته وه:

دهسه لاتداریکی دادپهروهه ، ورؤژووه وان
تاوه کو رؤژووه کهی دهشکینیت ، وپارانه وهی
کهسی سته م لیکراو .

ئاویتته بوونی دوعا وپارانه وه له ئایه ته کانی

رؤژوودا ومانا و مه بهستی :

خوای پهروه ردگار فهرموویه تی: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ

قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ} [البقرة: ۱۸۳] .

ئهی باوه رداران ئیوه رؤژووی مانگی

رهمه زانتان له سهر فهرز کراوه ، ههروهه کو چؤن

عیباده ته گرنگه کان له مانگی رهمهزان

له سهر ئوممه تانی پیش ئیوهش فهرز
کرابوو به لکو ته قوای خوای گه وره بکه ن.

ئه و ئایه تانه ی که باس له رۆژوو و
ئه حکامه کانی رۆژوو ده که ن له (سورة البقرة)،

ئایه تیکی له خو گرتوو، باسی شتیکی تر ده کات،

ئه وهش ئایه تی: **{وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ}** [البقرة: ۱۸۶].

ئه ی محمد صلی الله علیه وسلم ئه گهر
به نده کانی من پرسیاری میان لیت کرد ئه وه من
لیان هه نزیکم به زانست و زانیاری و بیستن و
بینین و تواناو ده سه لات و ویست و ئیراده، به لام

عیباده ته گرنه گه کان له مانگی ره مه زمان

زاتی پیروزی خوی گه وره له سهر عه رشه [أَجِيبُ
دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ] هه ره كه سيك له من
بپاريتته وه ته وا وه لامی ته ده مه وه یان ته وه تا بو ی
جیبه جی ته كه م، یان به ته ندازه ی ته وه به لا و
موسیبه تی له سهر لئه ده م، یان له قیامه تدا
پاداشتی ته ده مه وه، به لام به و مه رجه ی ته وانیش با
له من بپارینه وه، یان وه لامی بانگه وازی من
بده نه وه، وه با ئیمانم پی بینن به لكو خوی گه وره
بیانخاته سهر ریگای راست و هیدایه تیان بدات.

(ابن کثیر) ره حمه تی خوی لی بیت ده لیت:

له هینانی ته م ئایه ته دا له لایه ن په روه رد گاره وه
كه باس له دوعا ده کات وله نیو ته حکامه کانی

عیباده ته گرنگه کان له مانگی ره مه زمان

رۆژوودا هاتوو ره ینوینی یه بو زور پارانه وه ،
ته نانه ت له کاتی هه موو رۆژوو شکاندنی کدا .
تفسیر ابن کثیر دار طیبة ۱ / ۵۰۹ .

وه پئویسته له سه ر رۆژوو وه وان چه ند ئاداییک
ره چاو بکات ، له وانه :

۱- به ئیخلاسی پارانه وه له خودا ، له گه ل
خودادا داوا له هیچ که سیکی تر نه کات ، به لکو
ته نها و ته نها له خودا بپاریته وه وه هاوبه شی بو بریار
نه دات له پارانه وه کانی دا ، ههروه ک خوی
پهروه ردگار فه رمانی پی کردوو وه وه ره موویه تی:
وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا
[الجن: ۱۸].

عیباده ته گرنکه کان له مانگی رهمهزان

واته: وه مزگه و ته کان تايبه تن به خوی
گه وره و مالی خوی گه وره نئوه له گهل (الله) دا
دوعا له هیچ که سیکی تر مه که ن وه له که سی تر
مه پارینه وه ته نها له خوی گه وره بیارینه وه له بهر
ئه وه ی دوعا عیباده ته .

۲- پارانه وه له خودا به ناوه جوانه کانی ،
وسیفاته به رزه کانی ، و حمد و سوپاس کردنی ،
هه روه ک خوی په روه ردگار فرمانی پی کردو وه
وفه رموو یه تی: {وَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰی فَادْعُوْهُ بِهَا}
[الأعراف: ۱۸۰].

واته: وه خوی گه وره ناوه جوانه کانی هه یه تو
به و ناوه جوانانه وه له خوا بیاریره وه و بلی: یا رحمن

عیباده ته گرنگه کان له مانگی رهمهزان

يارحيم يا كريم يا عزيز، وه ته وه سولی پي بکه و
بلي: خوايه بو خاتری ناوه جوانه کانت،
(هه رکه سيک نه وه دو نو له ناوه جوانه کانی خوی
گه وره له بهر بکات و ليی تيیگات و له خویدا
جي به جيی بکات نه وه ده چي ته به هه شته وه، وه
ژماره ی ناوه کانی خوی گه وره کهس نایزانی
ته نها خوی نه بیته چونکه هه ندیک ناوی هه یه له
هیچ کتابیکی ئاسمانی داینه به زاندوووه به هیچ
پیغه مبه ری کیشی نه ووتوووه لای خوی
هیشته ویه تیه وه).

عیباده ته گرنه گه کان له مانگی ره مه زمان

۳- داوا کردنی شتی باش وچاک ، ودوور
که وتنه وه له تاوان ، ونه بچراندنی سیله ی ره حم ،
وپه له نه کردن له وه لامدانه وه دا ، ئەبو هورهیره خوا
لیی رازی بیت گیراویه تیه وه وده لیت: پیغه مبهری
خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: ((یستجاب لأحدكم ما لم يعجل،
يقول: دعوت فلم يستجب لي))^{۲۳} واته: خوی
گه وره وه لامی دوعا کانتان ده داته وه ئە گهر په له
نه کهن، ده لیت: من ههر دوعا ده کهم و وه لام
نه درامه وه.

۴- دنیابیت له وهی وه لام ده دریتته وه:
پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرموویه تی: " ادعوا الله

^{۲۳} رواه البخاري (۶۳۴۰) ومسلم (۲۷۳۵) .

عیباده ته گرنه گه کان له مانگی رهمه زان

وَأَنْتُمْ مَوْقِنُونَ بِالْإِجَابَةِ " واته: داوا له خوا بکهن و
یه قینتان هه بیته به وهی وه لام ده درینه وه.

۵- ئامادهیی دل: ده بیته دلی به ئاگا بیته و

بزانیته چی ده لیته و لهو کاته دا ههست به
گه ورهیی ئه و زاته بکات که داوای لی
ده کات، پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموو یه تی:

"وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَجِيبُ دَعَاءَ مَنْ قَلَبٍ لَاهٍ" ۲۴
واته: بزانه که خوای گه وره وه لامی دو عای
که سیکه ناداته وه که دلی غافل و بی ئاگا بیته.

^{۲۴} صحیح الجامع (۲۴۵).

عیباده ته گرنکه کان له مانگی رهمه زان

۶- حه لآییتی جلوبه رگ و خواردن و

خواردنه وه:

پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموویه تی: ("إِنَّ اللَّهَ طيبٌ لا يقبلُ إلا طيباً، ثم ذكر الرجل يطيل السفر أشعث أغبر يمد يديه إلى السماء يا ربَّ يا ربَّ، ومطعمه حرام ومشربه حرام وملبسه حرام وغذِّيَ بالحرام فأنى يُستجاب له).^{۲۵}

واته: خوی گه وره پاک و پاکیش نه بیت وهری ناگریت، پاشان باسی پیاویکی کرد له سه فه ریکی دووره وه هاتبوو ماندو و توؤزاوی و قژتی کچوو بو هه ردوو دهستی بو ئاسمان بهرز کرده وه و دهیوت: یا

^{۲۵} مسلم (۱۰۱۵).

عیباده ته گرنگه کان له مانگی ره مه زمان

رب یا رب، له کاتی کدا خواردن و خواردنه وه
و جلوبه رگی هه موو حه رام بوو ته نانه ت به
خواردنی حه رامیش گه وره بوبو، جا ئیتر چۆن
وه لامی ده در یته وه.

۷- پارانه وه له و کاتانه دا که دوعای تیدا قه بوله
، له وانه شهوی قه در ، که خیری زیاتره له هه زار
مانگ ، خوی پهروه رگار فه رموویه تی: **إِلَيْكَ الْقَدْرُ**
خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ [القدر: ۳].

واته: ئەم شهوی قه دره عیباده ت کردن و
خواپه رستی تیدا ئەجرو پاداشتی زیاتره له هه زار
مانگ، له بهر ئەوهی ئوممه تانی پیشتر ته مه نیان
دریژ بووه و عیباده تی خوی گه وره یان زیاتر

عیباده ته گرنگه کان له مانگی رهمهزان

کردووو خوای گهوره ریژی له م ئوممه ته ناوه
بهوهی که له و شهوه دا هه ر کهسیک عیباده ت و
خواپهرستی بکات بو خوای گهوره ئه و شهوی
قه دره خیری زیاتره له ههزار مانگ جگه له شهوی
قه در تیایدا، واته: ههزار مانگه که شهوی قه دری
تیادا نه بی ته نها شهوی قه در خیری ههزار مانگی
زیاتری هه یه کهسیک عیباده تی خوای گهوره
بکات، به لام به مهرجیک عیباده ت بیت وه کو
دوعاو پارانه وه و نوژیژو قورئان خویندن و زیکری
خوای گهوره، نه ک به شتی دونیایی کاته که به سه ر
بیریت و چاوه ری بیت که خیری زیاتر له ههزار
مانگت ده ست بکه وی، ئه وه هه له یه.

رهمهزان و ئیعتکاف کردن

ئیعتیکاف : واته مانه وه له مزگهوت بو
عیبادهت و خواپه رستی .

گرنگترین ئامانج و مه بهست که موسولمان
ههولی بو ده دات له ژیانی دا خو شه ویستی
خودایه ، ونزیک بوونه وه یه لپی ، و خه لوهت کردنه
له گه ل خودادا ، وله مانگی رهمه زاندا موسولمان
چالاک ده بیته بو عیبادهت کردن له وانه ئیعتیکاف
کردن ، و دوور ده که ویته وه له دونیا ، و
سه رقالیه کانی ، و خوشیه کانی .

عیباده ته گرنکه کان له مانگی رهمه زان

ئیعتی کاف و جی به جی بوونی مانای
به ندایه تی:

خوای پهروه ردگار فه رموویه تی: **﴿مَا خَلَقْتُ
الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ [الذاریات: ۵۶].**

واته: من جن و مرؤقم دروست نه کردووه
تهنها بوئه وه نه بی به تاك و تهنها بمپه رستن وه
ملکه چی فرمانی من بن.

وه کسی ئیعتی کاف کار هه موو کاته کانی
خوی داوه به خودا ، وهه موو هه م و خه می بووه
به رازی کردنی خودا ، وئه وهش مانای جی به جی
کردنی به ندایه تی یه.

عبادته گرنگه كان له مانگی رهمهزان

پيشهوا (ابن القيم) رهمه تي خواى لى بيت
ده لیت: (..وشرع لهم الاعتكاف الذي مقصوده وروحه
عكوف القلب على الله تعالى، وجمعيته عليه، والخلو به
والانقطاع عن الاشتغال بالخلق، والاشتغال به وحده
سبحانه، بحيث يصير ذكره، وحبه، والإقبال عليه في محل
هموم القلب وخطراته، فيستولي عليه بدلها، ويصير الهمُّ
كلُّه به، والخطرات كلُّها بذكره، والتفكر في تحصيل
مراضيه وما يقرب منه، فيصير أنسه بالله بدلاً من أنسه
بالخلق، فيعده بذلك بأنسه به يوم الوحشة في القبور،
حيث لا أنيس له ولا ما يفرح به سواه، فهذا هو مقصود
الاعتكاف الأعظم) ^{٢٦}

^{٢٦} ((زاد المعاد)) لابن القيم (٨٧/٢)

عیباده ته گرنگه کان له مانگی رهمه زان

واته: وئییعی کافیی بۆ داناون که مه به ست لئیی
په یوه ست بوونی دلّه به خوداوه ، وکۆ بوونه وه له گه لئیی
، تنها بوونه وه له گه لّ خودادا ودابران له خه لک ،
به شیوه یه ک زیکر وخۆشویستنی خودا ، وروو تئیی
کردنی ده بیته جئیی راز و نیازی ، وقورس ده بیته
له سه ری گۆرینی ، وهه موو هه می ده بیته به و ،
وهه موو دا لّغه ی بۆ ئه و ده بیته ، وبیرکردنه وه ی بۆ
ره زامه ندی ئه و ده بیته وئه و شتانه ی که لئیی نزیک
ده بیته وه ، تا وای لئیی دئیت دلّئارام ده بیته به خودا
له بری خه لکی ، به وه وای لئیی دئیت له رۆژی دلّته نگیی
نیو گۆردا ئاسوده بیته ، له و جئیکه یه یی که هئییچ
دلّنه وایی ده ریکی نی یه وکه س دلّخۆش نابئیت جگه
له و ، ئاهه مه ئامانج ومه به ستی ئییعی کاف کردنه .

عیباده ته گرنگه کان له مانگی رهمهزان

کهسی ئیعتیکاف کار دلی بهنده به مزگه و ته وه ،
که پاداشته کهی دهست خستنی سیبهری خودایه
له رۆژی دواپی دا :

ئه بو هورهیره خوا لیی رازی بیټ
گیراویه تیه وه وده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ
فه رموی: ((سبعة یظلهم الله تعالی فی ظلّه یوم لا
ظلّ إلا ظلّه: إمام عدل، وشاب نشأ فی عبادة الله،
ورجل قلبه معلق فی المساجد..))^{۲۷}

واته: چهوت جوړ کهس خودا ده یانخاته ژیر
سیبهری خویه وه له رۆژیکدا که هیچ سیبهریک
نییه جگه له سیبهری ئه و : دهسه لاتداریکی

^{۲۷} رواه البخاري (۱۴۳۲)، ومسلم (۱۰۳۱)

عیباده ته گرنه کان له مانگی رهمه زان

داد گهر ، وگه نجیك له عیباده تی خودادا گه وره
بووبیت، وپیاویك دلی وا بهسته ی مزگه وت بیت

جا گهر ئه مه پاداشتی که سیك بیت که دلی
وابهسته ی مزگه وت ، ده بی پاداشتی که سیك
که له مزگه وت دا ئیعتیکاف ده کات چی بیت!؟

* * * * *

عیباده‌ته گرنه‌کان له مانگی رهمه‌زان

ئیعیتکاف کردن و گه‌ران به‌دوای ده‌ست
خستنی شه‌وی قه‌دردا:

ئه‌بو سه‌عیدی خودری خوا لئی رازی بی‌ت
گی‌راویه‌تیه‌وه وده‌لئیت: (إِنْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اعْتَكَفَ الْعَشْرَ الْأَوَّلَ مِنْ رَمَضَانَ، ثُمَّ
اعْتَكَفَ الْعَشْرَ الْأَوْسَطَ... ثُمَّ أَطْلَعَ رَأْسَهُ فَكَلَّمَ
النَّاسَ، فَدَنُوا مِنْهُ فَقَالَ: ((إِنِّي اعْتَكَفْتُ الْعَشْرَ
الْأَوَّلَ، أَلْتَمَسْتُ هَذِهِ اللَّيْلَةَ، ثُمَّ اعْتَكَفْتُ الْعَشْرَ
الْأَوْسَطَ، ثُمَّ أَتَيْتُ فَقِيلَ لِي: إِنَّهَا فِي الْعَشْرِ الْآخِرِ.
فَمَنْ أَحَبَّ مِنْكُمْ أَنْ يَعْتَكِفَ، فَلْيَعْتَكِفْ)). فاعْتَكَفَ
النَّاسَ مَعَهُ))^{٢٨}

^{٢٨} رواه مسلم (١١٦٧)

عیباده‌ته گرنه‌کان له مانگی رهمه‌زان

واته: پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له‌ده‌شه‌وی یه‌که‌می رهمه‌زاندای ئیعتیکافی کرد ، پاشان له‌ده‌شه‌وی ناوه‌راستدای ئیعتیکافی کرد ..دواتر سه‌ری ده‌ره‌یناو له‌گه‌ل خه‌لکدای قسه‌ی کرد ، ولیی نزیک بوونه‌وه وفه‌رمووی: (من له‌ده‌شه‌وی یه‌که‌می رهمه‌زاندای ئیعتیکافم کرد ، به‌دوای ئه‌و شه‌وه‌دای ده‌گه‌رام ، پاشان له‌ده‌شه‌وی ناوه‌راستدای ئیعتیکافم کرد ، پاشان هاتن بۆلام وپییم و ترا: شه‌وی قه‌در له‌ده‌شه‌وی کۆتاییدایه ، جا هه‌رکه‌سیک له‌ئیه‌ پیه‌ی خۆشه‌ ئیعتیکاف بکات ، با ئیعتیکاف بکات ، خه‌لکیش له‌گه‌لی ئیعتیکافیان کرد . گه‌ران به‌دوای شه‌وی قه‌دردا ئامانجی سه‌ره‌کی ئیعتیکاف کردنی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم بوو .

ئیعتیكاف و ئارام گرتن:

كهسى ئیعتیكاف كار فیرى ئارام گرتن ده بیټ له سهر ئاره زوووه كانی دونیا هاوشیوهی ئافرهت ، و خواردن ، و خواردنه وه ، ونوستن له سهر جیگه کی خوښ ، و رابواردن ، ئەمه له لایه كه وه ، و له لایه کی تره وه ئارام گرتن له قهره بالخی نیو مزگه وت و شوینی ئیعتیكافه كه ی .

وه له مه دا پهروه رده كردنی ههیه له سهر ئارام گرتن و زال بوون به سهر ناخوشیه كاندا .

عیباده ته گرنه گان له مانگی ره مه زان

ئیعتیكاف و جوانی ئیسلامه تی:

كهسی ئیعتیكاف كار له ئیعتیكافه وه فیبری خو
دوور گرتن ده بیټ له و قسه و كردارانهی كه په یوه ندی
به وه وه نی یه ، ئه وهش له جوانی ئیسلامه تی
كه سه كه وه یه ؛ ئه بو هورهیره خوا لیی رازی بیټ
گیراویه تیه وه وده لیټ: پیغه مبهری خوا ﷺ
فه رمووی: ((من حسن إسلام المرء تركه ما لا يعنيه))
٢٩ واته: له جوانی ئیسلامه تی مروّف ئه وه یه واز
له شتیك بینیت كه په یوه ندی به وه وه نی یه .

---

٢٩ رواه الترمذي (٢٣١٧)، وابن ماجه (٣٢٢٦)، وابن حبان (٤٦٦/١) (٢٢٩)،
والبيهقي في ((شعب الإيمان)) (٢٥٥/٤) (٤٩٨٧).
قال الترمذي: غريب، وقال المنذري في ((الترغيب والترهيب)) (٢٩/٤): رواه
ثقات إلا قرّة بن حيوة ففيه خلاف، وحسنه النووي في ((الأربعون النووية))

عیباده ته گرنگه کان له مانگی رهمهزان

وه مانگی رهمهزان چهندان خیر ، وفرسه تی
گه وره ی تیدایه ، له وانه ئیعتیکاف کردن ،
وخه لوهت کردن له گه ل خودادا ، وپه روه رده کردنی
نه فس ، وجیهادی ئاره زووه کان ، ودوور بوون
له سه رقالیه کانی دونیا ، ویه کلا بوونه وه بو
خویندنی قورئان ، وزیکر کردن وشه و نویش کردن ،
وبه ده ست هیئانی باشتین شه وه کانی که شه وی
قه دره .

---

(۱۲)، وصححه السیوطی فی ((الجامع الصغیر)) (۸۲۴۳)، والألبانی فی
(صحیح سنن الترمذی) (۲۳۱۷)

ره مه زان و شه نویتز کردن

ره مه زانی قوتابخانه یه کی ئیانیه ، که سی
باوه رداری تیایدا ئیمان وته قوای زیاد ده کات ، وبیر
وهوشی سه رقآل ده بیته بهو شتانه وه که له خودای
نزیکی ده که نه وه پیشبرکییه کی شهریفانه یه بو
به ده سته ئیانی به هه شتی نه پراوه ..ویه کیکی لهو
شتانه ی که مرؤف هه لده نیته له سه رئه و پیشبرکییه
، که تایبه تمه ندی ئه م مانگه موباره که یه ، وده روون
ئاماده یه بو ئه نجامدانی، ئه ویش نویژی ته راویحه .

خوشی وله زه تی رۆژوو وشه و نویژ کردن:

شه و نویژ کردن له ره مه زاندا تایبه تمه ندی خوی
هه یه ، ورپز وقه دریکی تایبه تی هه یه به سه ر باقی
مانگه کانی تردا ، ئه وهش له بهر ئه وه ی خوشی رۆژوو

عیباده ته گرنگه کان له مانگی رهمهزان

وشه و نوپژ تیایدا کو ده بیته وه ؛ ئەبو هورهیره خوی لئ رازی بیته گیراویه تیه وه و ده لیته: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمووی: ((من قام رمضان إيماناً واحتساباً غفر له ما تقدم من ذنبه))^{۳۰} ، واته: واته: هه رکهس له شه وانی رهمه زاندا شه و نوپژ بکات باوه ری پپی هه بیته و به ته مای پاداشتی هه بیته لای خوی گه وه له تاوانه کانی پیشووی ده بورریت .

به هوی شه و نوپژه وه ده بیته خوشه ویستی

خوی گه وه :

ئەبو دهردا خوی لئ رازی بیته گیراویه تیه وه و ده لیته: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمووی: ((ثَلَاثَةٌ يُحِبُّهُمُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ - يَضْحَكُ

^{۳۰} رواه البخاري (۳۷)، ومسلم (۷۵۹).

عبادته گرنگه كان له مانگی رهمه زان

إِلَيْهِمْ وَيَسْتَبْشِرُ بِهَالِهِمْ إِذَا انْكَشَفَتْ فِتْنَةٌ قَاتِلٌ
وَرَاءَهَا بِنَفْسِهِ لِلَّهِ عِزٌّ وَجَلٌّ، فِيمَا أَنْ يَقْتُلَ، وَإِمَاءٌ أَنْ
يَنْصُرَهُ اللَّهُ عِزٌّ وَجَلٌّ - وَيَكْفِيهِ، فَيَقُولُ: انظُرُوا إِلَيَّ
عَبْدِي كَيْفَ صَبَرْتُ لِي نَفْسَهُ، وَالَّذِي لَهُ امْرَأَةٌ حَسَنَاءُ
وَفَرَّاشٌ لَيْنٌ حَسَنٌ، فَيَقُومُ مِنَ اللَّيْلِ فَيَذَرُ شَهْوَتَهُ
فَيَذْكُرُنِي وَيُنَاجِينِي وَلَوْ شَاءَ لَرَقَدَ، وَالَّذِي يَكُونُ فِي
سَفَرٍ وَكَانَ مَعَهُ رَكْبٌ فَسَهَرُوا وَنَصَبُوا ثُمَّ هَجَعُوا
فَقَامَ فِي السَّحَرِ فِي امْرَأَةٍ ضُرِّاءٍ)).^{٣١}

^{٣١} رواه الطبراني كما في ((الترغيب والترهيب)) للمنذري (٢٤٥/١)، والحاكم (٧٧/١).

وحسن إسناده المنذري، والدمياطي في ((المتجر الرابع)) (٧٢)، والألباني في ((سلسلة الأحاديث الصحيحة)) (٣٤٧٨) وقال: وله شاهد، وقال الهيثمي في ((مجمع الزوائد)) (٢٥٨/٢): رجاله ثقات.

عیباده ته گرنگه کان له مانگی رهمهزان

واته: سی جۆر کهس ههیه خودا خویشیانی
دهویت و پیمان پیده که نیت و موژده یان پیده دات:
ئهو که سهی که له گه ل کۆمه لیک له جهنگاوهر
دایه و سینگی خوی ده داته بهر دوژمن وله پیناو
خوادا له گه لیان ده جهنگیت، یان ئه وه تا ده کوژریت
یان خوا سهری ده خات و دوژمنه کهی وازی لی
ده هی نیت، خودا ده فهرموویت: سهیری بهنده کهم
بکهن چۆن له پیناو من سهبر و ئارامی گرت و نه فسی
خوی خسته مه ترسی له بهر من.

وه که سیك خیزانیکی زۆر جوانی ههیه له گه ل
جیگه یه کی خهوی نهرم و ئاسوده کهری چاک، به لام
وازی له ئاره زووی هینا و نه چوو به لای خیزانی

عیباده ته گرنه گه کان له مانگی رهمه زان

ههروهها وازی له خه و هیئا و یاد و زیگری منی کرد
خۆ ئه گهر بیویستایه ده خهوت.

وه که سیك له گهشت دابیت وقافلهیه کی له گه ل
بیت وشه و بهر یگادا برۆن و ماندوو بوون
ونه خه و توون، پاشان که میك بخه ویت و به لام له
به ره به یاندا زوو هه لده ستیت و واز له خه و ده هیئیت
یاد و زیگری خوا ده کات، ئه م که سه له خووشی
وناخووشی دا یاد و زیگری خودا له بیر ناکات .

شه و نویره و ته راویح باشتین نویره له دوای
نویره فه رزه کان:

ئه بو هورهیره خوی لی رازی بیت
گیراویه تیه وه و ده لیت: پیغه مبهری خوا صلی الله

عیباده ته گرنکه کان له مانگی رهمهزان

عليه وسلم فہرمووی: ((..وأفضل الصلاة بعد

الفريضة، صلاة الليل))^{۳۲}

واته: باشتريں نويژ دواي نويژه فهرزه کان ،

شه و نويژه .

سوور بوونی هاوه لان له سهر نه انجامدانی :

له بهر سوور بوونی هاوه لان له سهر نه انجام

دانی نويژي ته راويح پيشه وا عومهری کووری

خه تاب نه سوننه ته ی زیندو کرده وه ، نه وه ش

دواي نه وه ی خه لک کو بوونه وه وتاقم تاقم

نه انجامیان ده دا ، عبدالرحمن سی کووری عبد القاري

گی راويه تيه وه وده لیت: (خرجت مع عمر بن

^{۳۲} رواه مسلم (۱۱۶۳).

عیبادہ تہ گرنگہ کان لہ مانگی رہمہ زان

الخطاب رضي الله عنه ليلة في رمضان إلى المسجد، فإذا الناس أوزاع متفرقون، يصلي الرجل لنفسه، ويصلي الرجل فيصلي بصلاته الرهط، فقال عمر: إني أرى لو جمعت هؤلاء على قارئ واحد لكان أمثل. ثم عزم فجمعهم على أبي بن كعب، ثم خرجت معه ليلة أخرى، والناس يصلون بصلاة قارئهم، قال عمر: نعم البدعة هذه، والتي ينامون عنها أفضل من التي يقومون. يريد آخر الليل، وكان الناس يقومون أوله) ^{٣٣}

واته: له شهوى رہمہ زاندا لہ گہل ئیامی عومہ ردا
خوا لئی رازی بیٹ روشتہم بو مزگہوت بینیان

^{٣٣} رواه البخاري (٢٠١٠).

عیباده ته گرنگه کان له مانگی رهمهزان

که خه لکی به پهرشو بلاوی هه رکه سیک بو خوی
نوژنه کات وه چهند که سیک پیکه وه نوژنه کهن
ئیامی عومهر فهرمووی من واباشی نه بینم نه مانه
هه موو کو بنه وه له دوای ئیامیکه وه وه نه مه باشته
پاشان بریاری دا هه موویانی کو کرده وه له لای
توبه ی کوری که عب ، پاشان شه ویکی تر له گه لی
رۆشتمه وه خه لکی نوژیان نه کرد له دوای قوئان
خوینیکیانیانه وه ، ئیامی عومهر فهرموی باشته
داهینراوه ، وئه وانه ی دهنون ونایکهن باشته
کردوو له وانه ی دهیکهن . مه بهستی نه وه بوو
له کو تایی شه ودا دهیکهن ، وخه لک له و کاته دا
له سه ره تایی شه ودا ده یانکرد .

عیباده ته گرنکه کان له مانگی رهمه زان

شه و نوٲژ جیهادی شه وه :

(ابن رجب) رهمه تی خوی لی بیٲ ده لیٲ: (اعلم أن المؤمن یجمع له فی شهر رمضان جهادان لنفسه: جهاد بالنهار علی الصیام، و جهاد باللیل علی القیام، فمن جمع بین هذین الجهادین، ووفی بحقوقهما، و صبر علیهما، و فی أجره بغير حساب) ^{۳۴}

واته: بزانه و ئاگادار به کسی باوه رددار له مانگی رهمه زاندا دوو جیهادی بو خودی خوی هه یه : جیهادی یک به رۆژ که ئه ویش به رۆژو گرتنه ، و جیهادی کی تریان به شه و ئه وه شیان شه و نوٲژ کردنه

^{۳۴} ((لطائف المعارف)) لابن رجب (ص ۱۸۳).

عیباده ته گرنه گه کان له مانگی ره مه زمان

، هه ره که سیکی ئەم دوو جیهادهی تیدا کو بیته وه ،
، و حهقی خوی پیان بدات ، و ئارام گر بیت
له سهریان ، ئەوا پاداشتیکی بی ئەندازه ده دریته وه .
ئەم مانگه هیچ نییه تهنه چهند شهویکی دیاری
کراو نه بیت ، و کاتیکی کهم و کورته ، بویه کهسی
براهه ئەو که سهیه که له دهستی نادات و عیباده تی
تیدا ئەنجام ده دا ، و ده بیته هوی بهرز بوونه وهی
پلهی ولی خوش بوون له توانه کانی .

* * * * *

عیباده ته گرنکه کان له مانگی رهمهزان

رهمهزان و خواردن دان بهرؤژووهوان

مانگی رهمهزان مانگی پیشبرکی کردن و مونا فسه کردنی یه کتره له کاری چاکه دا ، جا یه کیکی له و کاره خیرانه خواردن دانه بهرؤژووهوان ، که کاریگه ریه کی به هیزی هه یه له توند وتؤل کردنی برایه تی و خوشه ویستی نیوان موسولمانان...

خواردن دان بهرؤژووهوان پاداشتیکی
گه وره ی هه یه :

زهیدی کوری خالدي جوهه نی خوی لی
رازی بیت گیراویه تیه وه وده لیت: پیغه مبهری خوا
صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (من فطر صائماً

عیبادەتە گرنگەکان لە مانگی رەمەزان

كان له مثل أجره، غير أنه لا ينقص من أجر الصائم

شيء^{٣٥}

واتە: هەرکەسێک بەربانگ بە پۆژووەوانێک
بکاتەووە ئەو پاداشتی پۆژووانەکە دەست
ئەکەوێت بەبێ ئەوەی لە پاداشتی ئەو کەسە کەم
بکات، واتە ئەگەر بەربانگ بە کەسێکی پۆژووەوان
بدهیت پاداشتی دوو پۆژ پۆژووت بۆ ئەنوسری و
لەپاداشتی بەرامبەریش هیچ کەم ناکات.

^{٣٥} رواه الترمذي (٨٠٧)، وابن ماجه (١٤٢٨)، وأحمد (١١٤/٤) (١٧٠٧٤)، والدارمي (١٤/٢)، والنسائي في ((السنن الكبرى)) (٢٥٦/٢) (٣٣٣١)، وابن حبان (٢١٦/٨) (٣٤٢٩)، والطبراني (٢٥٦/٥) (٥٢٧٣)، والبيهقي (٢٤٠/٤) (٨٣٩٥).
قال الترمذي، وابن عساكر في ((معجم الشيوخ)) (٤٧٢/١): حسن صحيح، وصححه
البعوي في ((شرح السنة)) (٥٤١/٣)، والسيوطي في ((الجامع الصغير)) (٨٨٨٩)،
والألبناني في ((صحيح سنن الترمذي)) (٨٠٧).

عیباده ته گرنه گه کان له مانگی ره مه زمان

خواردن دان بهر ژوو و هوان جوړیکه له سه خي

بوون ، وئوهش ره وشت وئا کاري پيغه مبه ره صلي

الله عليه وسلم: عبدالله کوري عه باس

گيړاويه تيه وه وده لیت: "كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَجْوَدَ النَّاسِ ، وَكَانَ أَجْوَدَ مَا يَكُونُ فِي

رَمَضَانَ حِينَ يَلْقَاهُ جَبْرِيْلُ ، وَكَانَ يَلْقَاهُ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ

مِنْ رَمَضَانَ فَيُدَارِسُهُ الْقُرْآنَ ، فَلَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَجْوَدُ بِالْخَيْرِ مِنَ الرِّيحِ الْمُرْسَلَةِ " ۱۳۶

واته : پيغه مبه ري خوا ﷺ له هه موو که س

سه خي تر بوو ، و کاتي له ره مه زماندا جبريل ده هات

بو لاي زور سه خي تر ده بوو ، و جبريل هه موو

۱۳۶ رواه البخاري (۴۹۹۷)، ومسلم (۲۳۰۸).

عیباده ته گرنگه کان له مانگی رهمهزان

شه ویك قورئانی پی دوو باره ده کرده وه ، وه پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زور له با خیرا تر بوو له خیرکردندا .

پیشه وَا (النووي) رهمه تی خوی لی بیّت ده لیّت: (وفي هذا الحديث فوائد منها: بيان عظم جوده صلى الله عليه وسلم، ومنها استحباب إكثار الجود في رمضان، ومنها زيادة الجود والخير عند ملاقة الصالحين، وعقب فراقهم؛ للتأثر بلقائهم..)^{۳۷} واته: لهم فەرمووده یه دا چهند سوودیك هه یه

له وانه: رونکردنه وهی گه وره یی سه خیه تی پیغه مبهر صلى الله عليه وسلم ، وله وانه

^{۳۷} ((شرح صحیح مسلم)) للنووي (۶۹/۱۵).

عیباده ته گرنگه کان له مانگی رهمه زان

سوننه تیّتی زۆر سه خی بوون له رهمه زاندا ،
وله وانه زیاتر سه خی بوون له کاتی گه یشت
به کهسانی چاک و سالح ، و دوای لی جودا
بوونه وهیان ، وه ک کاریگهر بوون به گه یشتن
پییان .

وه خواردن دان به رۆژووه وان له مانگی
رهمه زان وجگه له ویشدا جوړیکن له جوړه کانی
خیر و سه خیه تی .

* * * * *

عیباده ته گرنگه کان له مانگی رهمهزان

خواردن دان بهرۆژوو هوان له ئاکاری سه له فی سألحه :

زانای پایه بهرز (ابن رجب) په حمه تی خوی لی بیت ده لیت: (کان ابن عمر یصوم ولا یفطر إلا مع المساکین، فإذا منعه أهله عنهم، لم یتعشّ تلك اللیلة.. وكان إذا جاء سائل وهو علی طعامه أخذ نصیبه من الطعام وقام فأعطاه السائل، فیرجع وقد أكل أهله ما بقي فی الجفنة، فیصبح صائماً.. ولم یأكل شیئاً) ^{۳۸}

واته: عبداللهی کوری عومهر بهرۆژوو ده بوو ونه یده شکاند مه گهر له گه ل هه ژاراندا

^{۳۸} ((لطائف المعارف)) لابن رجب (ص ۱۸۵)

عیباده ته گرنه گه کان له مانگی ره مه زان

نه بیټ ، و گهر خیزانه که ی ریگریان لی بکردایه ،
ئهوا ئه و شه وه خواردنی نه ده خوارد ، و کاتی
که سیک بهاتبایه بو لای وداوای خواردنی لی
بکردایه و خواردنه که ی خوی هه لده گرد و پیی ده دا ،
وده گه پرایه وه بو لای مال و مندالی کاتی که ئه وه ی
هه بوایه خوارد بوویان ، و بو به یانی به رۆژوو ده بوو
، و هیچی نه ده خوارد .

خواردن دان به رۆژوو هوان جوړیکه
له سوپاسگوزاری خودا له سه ر خواردن
و خواردنه وه:

هه ر زانای پایه به رز (ابن رجب) ره حمه تی
خوای لی بیټ ده لیت: (الصائم یدع طعامه و شرابه

عیبادہ تہ گرنگہ کان لہ مانگی رہمہزان

للّٰه، فاذا اعان الصائمین علی التقوی علی طعامهم
وشرابهم، کان بمنزلة من ترك شهوة للّٰه، وآثر بها أو
واسی منها، ولهذا یشرع له تفتیر الصوّام معه إذا
أفطر؛ لأنّ الطعام یكون محبوباً له حیئنذ فیواسی
منه؛ حتی یكون ممن أطعم الطعام علی حبه،
ویكون فی ذلك شكراً للّٰه علی نعمة إباحة الطعام
والشراب له، وردّه علیہ بعد منعه إیّاه، فإن هذه
النعمة إنما عرف قدرها عند المنع منها) ^{۳۹}واته:
کهسی رۆژووہوان واز لہ خواردن و خواردنہ وہ
دینیت لہ پیناوی خودادا ، وہ گہر یارمہ تی
رۆژووہوانانی دا لہ خواردن بہ خشین پییان ، ئەوا

^{۳۹} ((لطائف المعارف)) لابن رجب (ص ۱۸۸)

عیباده ته گرنه گه کان له مانگی رهمه زان

وه ك ئه وه وايه وازى له ئاره زووه كانى هینابیت بو
خودا ، وفه زلی داون به سهر خویدا ، ههر بویه
دروسته بوی له گهل خویدا خواردن بدات
به پرۆژوووه وانان پرۆژوووه که یان بشکینن ، چونکه
خواردن له و کاته دا خوشه ویسته له لای ، تاوه کو
وه ك ئه و که سه ی لی بیت که خواردنی به خشیوه
له کاتی که دا خوشه ویسته له لای ، وئه وه جوړیکه
له سوپاسکردنی خودا له سهر دروستی خواردن
و خواردنه وه ، وپیدانه وه ی دواى ئه وه ی ریگری لی
کرا بو ، وئه وه نیعمه ته که سیک قه دری ده زانیت
که ریگری لی کرابیت .

عیباده ته گرنه گه کان له مانگی ره مه زان

لیره وه بو مان ده رکه وت ریگی خیر وچا که
زور زوره بو که سیک بیه ویت ، و باوه رداری عاقل
ئه و که سه یه که په له ده کات له نه نجامدانی کاره
خیر وچا که اندا په تایبته له مانگی ره مه زاندا .

* * * * *

عیباده ته گرنه گان له مانگی رهمه زان

رهمه زان و پاداشتی زۆر و سرپینه وهی تاوان

خوای پهروه ردگار به فەزل و کهره می خووی
چه ندان کاتی جودا جودای به خشیوه به موسولمانان
به لکو کاری خیری تیدا بکه ن ، وله هه ندیکیاندا
خیری چند قاته و تاوان ده سپردیته وه له وانه
له کاتی رۆژووی مانگی رهمه زان ، بۆیه گرنه گه
موسولمان ئه وه هه له له ده ست نه دات و کات
وساته کانی ئه م مانگه به ده ست که وت ته ماشا
بکات ، زۆر عیباده ت و په رستشی تیا دا ئه نجام
بدات ، و به یه ک جاری ته و به بکات و بگه ریته وه
بۆ لای خودا.

عیباده ته گرنگه کان له مانگی رهمه زان

نوژی ته راویح کردن هوکاری سرینه وهی
گوناح و تاوانه:

ئه بو هرهیره خوا لئی رازی بیټ گیراویه تیه وه
وده لیت : پیغمبه ری صلی الله علیه وسلم
فهرمووی: ((من قام رمضان إيماناً واحتساباً غفر له
ما تقدم من ذنبه))^{٤٠}

واته: ئه وهی شهوانی رهمه زان به شه و نوژی
زیندوو بکاته وه، و باوه ری پیی هه بیټ و به ئومیدی
پاداشته وه ئه و کاره بکات ئه ووا خوا له تاوانه کانی
پیشووی خویش ده بیټ.

^{٤٠} رواه البخاري (٣٧)، ومسلم (٧٥٩).

عیباده ته گرنه گه کان له مانگی ره مه زمان

وهه ره وها ره ژوووی مانگی ره مه زمان
هۆکاری سرینه وهی گوناح وتاوانه:

ئه بو هرهیره خوا لئی رازی بیته گپراویه تیه وه
وده لیت : پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم
فرمووی: ((من صام رمضان إیماناً واحتساباً غفر
له ما تقدم من ذنبه))^{٤١}

واته : هه ره کهسیک مانگی ره مه زمان
به ره ژوو بیته و باوه ری به وه هه بیته خودا واجبی
کرده له سهری و چاوه پروانی پاداشت وه رگرتنه وه
بیته ئه وا خودا له تاوانی پیشوووی خووش ده بیته .

^{٤١} رواه البخاري (٣٨)، ومسلم (٧٦٠).

عیباده ته گرنکه کان له مانگی رهمهزان

جا مانای (ایماناً) واته : باوهری به وه هه بیته
خودا واجبی کرده له سه ری.

وه مانای (واحتساباً) واته : چاوه پروانی
پاداشت وه رگرتنه وه بیته .

وه رهمه زانیکی بو رهمه زانیکی تر ده بیته
هوکاری سرینه وهی تاوان به مهرجیک که سه که
خوی به دوور گرتیته له تاوانی گه وره:

ئه بو هرهیره خوا لئی رازی بیته گیراویه تیه وه
وده لیت : پیغه مبه ری صلی الله علیه وسلم
فهرمووی: ((الصلوات الخمس، والجمعة إلى
الجمعة، ورمضان إلى رمضان، مکفرات ما بینهن

عیباده ته گرنگه کان له مانگی رهمه زان

إذا اجتنب الكبائر^{٤٢} واته : پینج نویژه که ، و
ههینی بو ههینی ، و رهمه زان بو رهمه زانه کهی تر ،
دهبنه هوکاری سرینه وهی تاوان گهر له تاوانی
گه وره دوور که وتبیته وه .

سه ره نجامی نه و که سهی رهمه زانی به سه ردا
هاتوو و خودا لئی خوش نه بو وه :

جابری کوری سه موره خوا لئی رازی بیت
گیراویه تیه وه و ده لیت : پیغه مبهری صلی الله علیه
وسلم فهرمووی : ((صعد النبي صلی الله علیه وسلم
المنبر فقال: آمین، آمین، آمین. قيل يا رسول الله إنك
صعدت المنبر فقلت آمین آمین آمین ؟ قال: أتاني

^{٤٢} رواه مسلم (٢٣٣).

عبادته گرنگه كان له مانگی رهمهزان

جبريل عليه السلام فقال: يا محمد، من أدرك أحد والديه فمات فدخل النار، فأبعده الله. قل: آمين. فقلت: آمين. قال: يا محمد، من أدرك شهر رمضان، فمات، فلم يغفر له، فأدخل النار، فأبعده الله. قل: آمين. فقلت: آمين. قال: ومن ذكرت عنده فلم يصل عليك، فمات فدخل النار، فأبعده الله. قل: آمين. فقلت: آمين (^{٤٣}واته: پیغمبهری خوا صلی الله علیه وعلى اله وسلم سهرکهوته سهر مینبهر فهرمووی (آمین، آمین، آمین) ووتیان ئه ی

^{٤٣} رواه الطبراني (٢٤٣/٢) (٢٠٢٢).

قال المنذري في ((الترغيب والترهيب)) (٢١٨/٣): رواه الطبراني بأسانيد أحدها حسن، وقال الهيثمي في ((مجمع الزوائد)) (١٤٢/٨): رواه الطبراني بأسانيد وأحدها حسن، ولهذا الحديث طرق، وصححه الألباني في ((صحيح الجامع)) (٧٥).

عیباده ته گرنه گه كان له مانگی ره مه زان

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و علی اله وسلم تو
سه رکه وتیه سه ر مینه ر فه رموت : آمین آمین آمین
فه رموی : ئه وه جبریل علیه السلام هاته لام
فه رموی : هه ر که سی بگا به مانگی ره مه زان و خوا
له گونا هه کانی خوش نه بی و بچیته ناو ئاگر ئه وه خوا
دووری خاته وه بلی آمین منیش و وتم : آمین وه
فه رموی : ئه وه ی بگات به دایک و باوکی یان به
یه کیکیان و چاکه یان له گه ل نه کات و له گه لیان
باش نه بی جا بمری بچیته ناو ئاگر ئه وه خوا
دووری خاته وه بلی آمین منیش و وتم : آمین وه
فه رموی ئه وه ی ناوی تو ی لا بهیتری وه سلاوات
نه دا له سه رت جا بمری و بچیته ناو ئاگر ئه وه خوا
دووری خاته وه بلی آمین منیش و وتم : آمین .

عیباده ته گرنگه کان له مانگی رهمهزان

پاداشتی رۆژوو بی ئەندازهیه :

ئەبو هريره خوا لێی رازی بیټ گێراویه تیه وه
وده لیت : پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم فهرمووی:
(...الصيام لي، وأنا أجزي به، والحسنه بعشر
أمثالها))^{٤٤} واته: رۆژوو بو منه ، وههر خۆمیش
پاداشتی دهدهمه ، و خیریش یه ک به دهیه .

بیگومان زۆری پاداشتی کرده وهی چاکه
له رهمه زاندا ، وزانینی ئەو پاداشته زۆره ، وا له مرۆف
ده کات زیاتر چالاک بیټ له ئەنجامدانی کاری خیر
وچاکه دا ، ودوور ده که ویتته وه له ته مبه لی و ته وه زلی ،
وگوناح وتاوان .

^{٤٤} رواه البخاري (١٨٩٤)، ومسلم (١١٥١).

رهمه زان و پاراستنی زمان

مانگی رهمه زان مانگی موحاسه به کردنی

نه فس

و گه رانه وهیه بۆلای خوی گه وره ، بۆیه
پئویسته موسولمان له م مانگه دا هه لویسته بکات
وبیر له حالی خۆی بکاته وه ، و موحاسه به ی نه فسی
خۆی بکات .

ئه م مانگه مانگی قورئان خویندن ، وزیکر
ویادی خودایه ، بۆیه دۆراوی و سه رگه ردانییه
مروّف زمانی به کار نه هیئت له عیبادهت
و گوپرایه لی خودادا وهه ولی دهست خستنی
پاداشتی زیاتر نه دات له م مانگه دا .

عیباده ته گرنگه کان له مانگی رهمه زمان

ئاگات له زمان و قسه کردنت بی :

ئه بو هرهیره خوا لئی رازی بیټ گپراویه تیه وه
وده لیت : پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم
فه رمووی: ((إِنَّ الْعَبْدَ لِيَتَكَلَّمَ بِالْكَلِمَةِ مَا يَتَّبِعُ
فِيهَا، يَزُلُ بِهَا فِي النَّارِ أَوْ يَخْرُجُ مِنْهَا))
٤٥ واته: بیگومان جاری واهیه بهندهیه ک
قسهیه ک ده کات بیری لی ناکاته وه ئایا خیره یا
شه ره به هوی کردنی ثم قسهیه ده خزیته ناو ئاگر
دوورتر له نیوانی روژهلآت و روژئاوا.

^{٤٥} رواه البخاري (٦٤٧٧)، ومسلم (٢٩٨٨).

عیباده ته گرنگه کان له مانگی رهمه زان

جا ئە گەر تاکی باوه رادر بگاته ئەم ئاسته ی
که زمانى ته نها له خیر به کاربىنى و بیپاریزی
له خراپه و قسه ی بى سوود ئەوا سه رفرازی
به ده ست هیناوه به ویستی خوا .

ئەبو هریره خوا لى رازی بیت گىراویه تیه وه
وده لیت : پیغه مبه ری صلی الله علیه وسلم
فه رموی : ((إن العبد لیتکلم بالكلمة من رضوان
الله لا یلقى لها بالاً، یرفعه الله بها درجات، وإن
العبد لیتکلم بالكلمة من سخط الله لا یلقى لها بالاً،
یهوی بها فی جهنم))^{٤٦}

^{٤٦} رواه البخاري (٦٤٧٨).

عیباده ته گرنگه کان له مانگی رهمهزان

واته : بهنده قهسه یه ک ده کات له رهزامه ندی
خوای پهروهردگار زۆر گهورهش نیه به لایه وه
خوای پهروهردگار به هۆیه وه چه ندین پله به رزی
ده کاته وه ، وه ههروهه ها بهنده یه ک قسه یه ک
ده کات که خوای پهروهردگار پیی توره ده بیته
به لاشیه وه زۆر گهوره نیه ده بیاته ناو دۆزه خه وه .

وه ههروهه ها ئه سلهم خوا لیی رازی بیته
گیڕاویه تیه وه وده لیت: أن عمر بن الخطاب رضي
الله عنه دخل على أبي بكر الصديق رضي الله عنه
وهو يجذب لسانه، فقال له عمر: (مه غفر الله لك؟
فقال أبو بكر: إن هذا أوردني الموارد)^{٤٧}

^{٤٧} رواه مالك في ((الموطأ)) (١٤٣٨/٥)، والبيهقي في ((شعب الإيمان)) (٢٥٦/٤)
(٤٩٩٠). وصححه الألباني في ((صحيح الترغيب والترهيب)) (٢٨٧٣).

عیباده ته گرنه گه کان له مانگی رهمه زان

واته: عومهری کوری خه تاب خوا لئی رازی
بیته چووه لای نه بو به کر خوا لئی رازی بیته
وبینی زمانی راده کیشا ، عومهر پیی گوت:
(له سهر خووت ، و وازی لی بیته وئه وه چیته خوا
لیته خووش بیته ؟ نه بو به کر گوتی: نئه مه توشی
هه لاکه تی کردووم

زوربه ی تاوانه کان له زمانه وه یه:

ده گپرنه وه عبداللهی کوری مه سعود: ((انه
ارتقی الصفا فأخذ بلسانه فقال: يا لسان قل خيراً
تغنم، واسکت عن شر تسلّم، من قبل أن تندم. ثم

عیباده ته گرنگه کان له مانگی ره مه زمان

قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول:
أكثر خطايا ابن آدم في لسانه))^{٤٨}

واته: چووه سه ر سه فا وكردى به زمانيدا
وگوتى: ئەى زمان قسهى چاك بكه براوه ده بى ،
وبیدهنگ به له خراپه سه لامهت ده بى ، پیش
ئه وهى توشى به شیمانى بى ، پاشان گوتى: گویم
له پیغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم بوو

---

^{٤٨} رواه الطبراني (١٩٧/١٠) (١٠٤٤٦)، وأبو نعيم في ((حلية الأولياء))
(١٠٧/٤)، والبيهقي في ((شعب الإيمان)) (٢٤٠/٤) (٤٩٣٣).
قال أبو نعيم: غريب من حديث الأعمش تفرد به عنه أبو بكر النهشلي، وحسن
إسناده المنذري في ((الترغيب والترهيب)) (٢٥/٤)، والعراقي في ((تخريج
الإحياء)) (١٣٥/٣)، وقال الهيثمي في ((مجمع الزوائد)) (٣٠٢/١٠): رجاله
رجال الصحيح، وجود إسناده الألباني في ((سلسلة الأحاديث الصحيحة))
(٧٠/٢) وقال: وهو على شرط مسلم.

عیباده ته گرنه گه کان له مانگی رهمه زان

دهیفه رموو: زۆر بهی تاوانی نه وهی ئاده مه
له زمانیه وهیه تی .

بی دهنگ بوون باشته له قسهی خراپ کردن:

ئه بو هرهیره خوا لئی رازی بیته گپراویه تیه وه
وده لیت : پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم
فه رمووی:

((... ومن كان یؤمن بالله والیوم الآخر فلیقل

خیراً أو لیصمت))^{۴۹}

واته: هه رکه سییک باوه ری به خواو به پوژی
دوای ههیه ئه گه ر قسهی کرد با قسهی خیر بکات
یا خود بیدهنگ بیته.

^{۴۹} رواه البخاری (۶۱۳۸)، ومسلم (۴۷).

عیباده ته گرنه گه کان له مانگی رهمه زان

ره حمه تی خوا له شاعیر بیټ که ده لیت:

لسانک لا تذر به عورة امرئ فکک عورات

وللناس ألسنٌ

وعیناک إن أبدت إلیک معایباً ، فدعها وقل: یا

عین، للناس أعینٌ

واته: زمانت باسی عهیب و عاری که سی پی

مه که ، تو ش عهیب و عارت هه یه و خه لکیش زمان.

وه چاوه کانت گهر عهیبکی پی نیشان دایت

، لئی گهری و بلی: ته ی چاو ، خه لیکش چاویان

هه یه .

عیباده ته گرنگه کان له مانگی رهمه زان

ئامان ئاگاداری بهر وبوومی زمانت به :

مه عاز خوا لیبی رازی بیټ گیارویه تیه وه
وده لیبټ : ((قلت یا رسول الله أخبرني بعمل يدخلني
الجنة ويباعدني عن النار؟ قال: لقد سألت عن
عظيم وإنه ليسير على من يسره الله تعالى عليه:
تعبد الله لا تشرك به شيئاً، وتقيم الصلاة، وتؤتي
الزكاة، وتصوم رمضان، وتحج البيت، ثم قال: ألا
أدلك على أبواب الخير؟ الصوم جنة، والصدقة
تطفئ الخطيئة كما يطفئ الماء النار، وصلاة الرجل
في جوف الليل، ثم تلا: {تتجافى جنوبهم عن
المضاجع} حتى بلغ {يعملون} ثم قال: ألا أخبرك
برأس الأمر وعموده وذروة سنامه؟ قلت: بلى يا

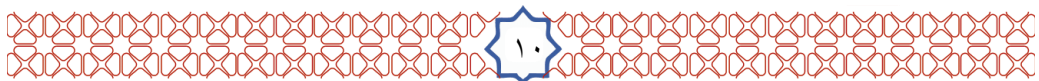
عبادته گرنگه كان له مانگی رهمهزان

رسول الله، قال: رأس الأمر الإسلام، وعموده الصلاة، وذروة سنامه الجهاد، ثم قال: ألا أخبرك بملاك ذلك كله؟ قلت: بلى يا رسول الله، فأخذ بلسانه، وقال: كفّ عليك هذا، قلت يا نبي الله وإنا لمؤاخذون بما نتكلم به؟ فقال ثكلتك أمك يا معاذ، وهل يكب الناس في النار على وجوههم أو قال: على مناخرهم إلا حصائد ألسنتهم))^{٥٠}

---

^{٥٠} رواه الترمذي (٢٦١٦)، وابن ماجه (٣٢٢٤)، وأحمد (٢٣١/٥) (٢٢٠٦٩)، والنسائي في ((السنن الكبرى)) (٤٢٨/٦) (١١٣٩٤)، والطبراني (١٣٣/٢٠) (٢٦٦).

قال الترمذي: حسن صحيح، وصححه عبدالحق الإشبيلي في ((الأحكام الشرعية الكبرى)) (١٥٦/٣)، وابن القيم في ((أعلام الموقعين)) (٢٥٩/٤)، والألباني في (صحيح سنن الترمذي) (٢٦١٦)، وقال الهيثمي في ((مجمع الزوائد)) (٣٠٣/١٠): [روي] بإسنادين ورجال أحدهما ثقات.

عیباده ته گرنگه کان له مانگی رهمهزان

واته : گوتم : ئەی پیغه مبهری خوا صلی الله
علیه هه وائلم بهری به کرده وهیهك بمخاته
به هه شته وه و له دۆزه خ دوورمخاته وه ؟

فهرمووی : به راستی پرسیارى شتیکی
گه ورهت لی کردم و ئەو شتهش ئاسانه له سهر
که سیك که خوا بۆی ئاسان بکات : خوا
ده په رستیت و هیچ ناکهیت به شه ریکی و
نویره کان ده کهیت به ریکوپییکی و زه کات ده دهیت
و رۆژووی رهمهزان ده گریت و چه جی مالی
خواش ده کهیت .

ئینجا فهرمووی : ئایا رینهاییت بکه م بۆ
دهرگاکانی خیر و چاکه : رۆژوو پاریزه ره و مال

عیباده ته گرنگه کان له مانگی رهمهزان

به خشین هه له و تاوان ده سرپه وه ههروه كو چۆن
ئاو ئاگر ده كوژینته وه وه نوژی پیاو له
ناوه راستی شه ودا ، فهرمووی : ئه نجا ئه م ئایه ته ی
خوینده وه : { تتجافی جنوبهم عن المضاجع } واته :
(لا كه له كه یان دوورده كه ویتته وه له جیگه كانی
خه وتن و پهروه ردگاریان ده په رستن له ترسی
سزایی و به ته ماحی پاداشتی و له وهی كه
رۆزیانمان داون ده بخشنه وه ، هیچ كه سیك
نازانیت چیان بو هه لگه راوه له وهی كه چاوه كان
ئوقره ی پێ ده گریت له پاداشتی ئه و كرده وانیهی كه
ده یان كرد) ئه نجا فهرمووی : ئایا هه وائت نه ده مه ی

عیباده ته گرنه گه کان له مانگی ره مه زمان

به سه ری هه موو شتیك و به بربره ی پشتی و چله
پوپه كه ی ؟

گوتم : به لی ئە ی پیغه مبه ری خوا ﷺ .

فه رمووی : سه ری هه موو شتیك ئیسلامه ،

وه بربره ی پشتی ئیسلامیش نوێژ كرده ، وه چله
پوپه كه شی تیكووشانه له پیناوی خوادا .

ئه نجا فه رمووی : ئایا هه والته ده می به

جله وگیری هه موو ئە وانه ؟

گوتم : به لی ئە ی پیغه مبه ری خوا ﷺ .

پیغه مبه ری خوا ﷺ زمانی گرت و فه رمووی

: ئە مه ت بگروه .

عیباده ته گرنگه کان له مانگی ره مه زان

گوتم : ئەه ی پیغه مبهری خوا ﷺ بو ئایا
لیپرسینه وه مان لی ده کریت و سزا ده درین له سه ر
ئه وه ی که ده یلین ؟

فه رموی : له بار دایکت بچیته وه ئەه ی
(معاذ) بو ئایا خه لکی راده کیشرین له سه ر
پرومه تیان یان له سه ر لوتیان ئیلا به هوی
دروینه ی تاوانه کانی زمانیه وه نه بیت .

وه یه کیک له نیشانه کانی رزگار بوون
وبراوه یی وته واوی ئەه وه یه مروّف زمانی بپاریزیت
له شتی ناپیویست ، ودانیشتن له کور و مه جلیسی
خراپ ، به تاییه ت له مانگی ره مه زاندا ، واز بینیت
له به کهم ته ماشا کردنی خه لک ، وگالته کردن

عیباده ته گرنکه کان له مانگی رهمهزان

پییان ، وقسه وت پییان ، ودوو زمانی کردن
له نیوانیاندا ، وغه بیهت کردنیان ، وقسه ی نه شیاو
کردن ، خوی گه وره فه رموویه تی: { قَدْ أَفْلَحَ
الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ وَالَّذِينَ هُمْ
عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ } [المؤمنون: ۱-۳].

واته: به دنیایی باوهرداران سهرفرازو
به خته وهرو سهرکه وتوو بوونه له دونیاو قیامه تدا، ئه و
باوهرداران هی که ئه م سیفه تانه یان تیابی: ئه و
که سانه ی که له نویژه کانیاندا هیمن و ئارامن وه دلیان
لای نویژه کانیانه و خشوعیان هه یه.

وه ئه و که سانه ی که پشت له هه موو شتیکی
پووچه ل و بی بنه ماو شیرک و تاوان ئه که ن.

عیباده ته گرنکه کان له مانگی رهمهزان

وصلی الله علی نبینا محمد وآله وصحبه وسلم .

* * * * *

وه رگیړانی
ستافی مالپهړی بههشت و وه لامهکان

ba8.org - walamakan.com

عیباده ته گرنگه کان له مانگی رهمهزان

ناوهپرۆک

- پیشه کی ۲
- رهمهزان و زیکر و یادی خودا ۳
- رهمهزان و قورئانی پیروژ ۱۴
- رهمهزان عومره کردن ۲۷
- رهمهزان و خیر سهدهقه کردن ۳۲
- رهمهزان و دوعا و پارانهوه ۴۳
- رهمهزان و ئیعتکاف کردن ۵۵
- رهمهزان و شهونویژ کردن ۶۶
- رهمهزان و خواردن دان بهرپوژووهوان ۷۶
- رهمهزان و پاداشتی زور و سرینهوهی تاوان ۸۶
- رهمهزان و پاراستنی زمان ۹۴
- ناوهپرۆک ۱۱۰